

Luxemburger Wort

2007 május 26, szombat

SPIRITUÁLIS EGYSÉG

Törley Mária és Frederic Faber Bourglinsterben

Nathalie Becker tollából

2004-ben, Magyarország Európai Unióba való belépésének tiszteletére, Törley Mária először mutatta be szobrait a luxemburgi közönségnek a Bourglinsteri Kastély galériájában. Akkor ismerkedett meg az amatőr fotóssal, Frederic Faberrel. Egy közös vacsora alkalmával azonnal mély szellemi kapcsolat alakult ki közöttük, amikor is a luxemburgi fotós megmutatta egy indiai utazás alkalmával készített diáit. Az 1000 dia megtekintésekor azonnal ráérezett, hogy a számos fotó témájában, hangulatában, szellemiségében és üzenetében rokon az ő szobraival.

ESZTÉTIKUS HARMONIZÁCIÓ

Íme egy barátság és szellemi affinitás születése: „párhuzamok” a címe a Bourglingsgteri Kastély galériájának aktuális – (mostani) kiállításának, ahol Törley Mária szobrai és Frederic Faber fotói folytatnak párbeszédet egymással.

Törley Máriát mindig inspirálta India művészete és varázslatos világa, ahol a szenvedés és az életöröm együtt járnak. Az emberi lét ambivalenciája erőteljesen megmutatkozik a művész munkásságában. Hol érzékeny, hol hűvös, és néha szemtelen, hol nemes finomság, hol meg-hökkentő könnyedség jellemzi. Mélységgel és erővel vetíti elénk az emberiség borzalmaival. Tematikus repertoárjában megfér Lucullus vad öröme és Dante magas szellemi világa, légies balerinái mellett a pokolra ítétek.

Meg kell említeni, hogy a szobrász dédunokája a híres Törley Józsefnek, aki 1882-ben bevett Magyarországon a pezsgőgyártást és Budafokon fontos pincészetet alapított. A családi italhoz illően „gyöngyöző” humorát csillogtatja zenei témájú és az élet egyszerű, természetes örömét és szépségét hirdető szobraiban.

A fotográfia egy médium Frédéric Faber számára gyermekora óta. 1995-ben, majd 1997-ben, amikor elkísérte Buddha világába a luxemburgi szervezésű „India gyermekeinek megsegítése” alapítvány munkatársait, lehetősége nyílt betekinteni egy különös világba, ahol a szerencsétlenség és szépség együtt van jelen. Nagy empátiával tárja elénk egy csodálatos nép méltóságát.

Néhány fotót Nagapattinam régiójában a halászfalukban készített, ezeket a tsunami nagyrészt lerombolta 2004-ben. Memento értékűek e képek, hiszen ezek a falvak eltűntek.

Törley Mária válogatása alapján asszociatív kapcsolódást, párhuzamot talál a néző a fényképek és a szobrok között. A telivéren és érzékeny megmintázott Lukullusz kútfigurái Kajuraho templomainak erotikus szobrainak méltó párjai. Faber objektívje elkapott egy jelenetet: egy 6 éves forma kislány a karjaiban tartja öccsét, miközben koldul, tragikumában rokon Törley Mária lélegzetelállítóan megindító pietájával. A Gangeszben fürdőző hívő és Törley Keresztelő Jánosa. Egy óriási kő (Krisna köve) alatt ülő olvasó indiai férfi az ember törekenységét és magára utaltságát sugározza, akár a „Dante a Pokol kapuja előtt” című szobor kompozíció. Több, mint egyszerű asszociáció, ami e két különböző műfajban dolgozó művész kapcsolatát jellemzi, a művek esztétikus harmóniája, ami spirituális rokonságból született.